

31te Marts 1890" (Tillæg A. Sp. 2685—2804).

Efter at Folketinget var blevet opløst den 3dje Januar 1890, og det nyvalgte Ting atter var traadt sammen den 24de i samme Maaned, fremlagde Finansministeren den 27de Januar 1890 paany faabel det nævnte „Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling“ som de ligeledes nævnte „Forslag til Finanslov“ og „Forslag til Lov om Tillægsbevilling“ (Rigsdagstid. 1889—90 Tillæg A. Sp. 3091—3130), hvilke alle ligeledes paany henvistes til Finansudvalget. Dette afgav Betænkning over Lovforslaget om Indtægts- og Udgiftsbevilling den 21de Marts og over Lovforslaget om Tillægsbevilling den 26de Marts (Tillæg B. Sp. 1267—70 og 1365—1440), hvorefter det sidste blev vedtaget ved 2den Behandling den 31te Marts.

Da Samlingen sluttedes den 1ste April, foreligger der saaledes hverken nogen af Rigsdagen vedtagne Finanslov eller nogen Tillægsbevillingslov. Statsrevisorerne have derfor i deres Undersøgelse af Statsregnskabet for dette Aar været stillet paa lignende Maade som for de nærmest foregaaende, idet de have været henviste til en Sammenligning mellem det og de ministerielle Budgetter af 10de til 17de April 1889 samt disses Forhold til det af Regeringen fremlagte, af Folketinget ved 3dje og af Landstinget ved 2den Behandling vedtagne Finanslovsforslag, til det ligeledes af Regeringen fremlagte og af Folketinget ved 2den Behandling vedtagne Tillægsbevillings-Lovforslag og til Overlagene fra tidligere Aar.

Indstillingerne med deres Begrundelse lyde saaledes:

„Ifølge det saaledes oplyste Kønne Høgskbro og Hørup af de i Statsrevisorerens Betænkninger for de 4 Finansaar 1885—89 anførte Grunde ikke rettere, end at det for Finansaaret 1889—90 afslagne Statsregnskab maa indstilles til ikke at passere, hvorfor der da heller ikke for dem lige saa lidt som ved de 4 foregaaende Statsregnskaber, bliver Lejlighed til at gøre Indstilling angaaende Regnskabets enkelte Poster.

Dinesen og Dresing maa derimod ligeledes ifølge de samme Betragtninger, som de have gjort gældende i de nævnte Betænkninger, indstille det for Finansaaret 1889—90 afslagne Statsregnskab til Godkendelse.

Som det vil ses, henviser Revisorerne med Hensyn til Begrundelsen af deres Indstillinger til de af dem i Betænkningerne for de 4 foregaaende Finansaar anførte Raisonnements. Udvalgets Flertal (Rahser, Rump, Sehested og Stühr), der tiltræder Dinesens og Dresings Indstilling, formener ogsaa at kunne nøjes med som Grundlag for sit Standpunkt at henviser til, hvad der indeholdes i de af Landstingets Udvalg i tidligere Aar over Statsrevisionens Arbejder afgivne Betænkninger.

Udvalget finder Anledning til at fremdrage som ogsaa anvendelig paa den foreliggende Statsrevisionsbetænkning den Bemærkning, som findes i Landstingets Udvalgs Betænkning af 2den December f. A. over Statsrevisorerens Betænkning over Statsregnskabet for 1888—89, nemlig at man har gjort den Sagttagelse, at det Antal Bemærkninger, som Revisorerne have set sig foranledigede til at knytte til Statsregnskabets Detail, er særdeles lille, navnlig naar bortses fra de Bemærkninger, som kun ere Gentagelser fra tidligere Betænkninger, noget, som vistnok staar i Forbindelse med, at Revisorerens Indstillinger angaa Godkendelsen af det samlede Statsregnskab, hvorved der for de 2 Revisorer ikke bliver Plads til særlige Indstillinger med Hensyn til enkelte Poster. Udvalget formener dog at burde henlede Opmærksomheden paa Usfelijkheid af, at Statsrevisorerne ved de Statsregnskaber, som de modtage til Revision, selv om der foreligger et Mødsætningsforhold som ved det foreliggende og de nærmest foregaaende, dog ville, hvad enten de staa paa det ene eller det andet Standpunkt, søge at behjæ Enkelthederne saa fuldstændig, som der efter disses Bestaffenhed maatte være Anledning til.

Af Revisorerens Specialbemærkninger, for saa vidt disse ikke ere Gentagelser fra tidligere Statsregnskaber og have været Genstand for Behandling af Rigsdagen, finder Udvalget Anledning til at fremdrage følgende:

J. Betænkningen Side 17 hedder det: